ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)
της 25ης Φεβρουαρίου 1999 *

Στην υπόθεση C-86/97,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

Reiner Woltmann, ενεργούντος υπό την εμπορική επωνυμία «Trans-Ex-Import»,

και

Hauptzollamt Potsdam,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως την ερμηνεία του άρθρου 905, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου περί θεσπίσεως του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 253, σ. 1),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους G. Hirsch, πρόεδρο του δευτέρου τμήματος, προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, G. F. Mancini, J. L. Murray (εισηγητή), H. Ragnemalm και R. Schintgen, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Γ. Κοσμάς
γραμματέας: R. Grass

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— ο R. Woltmann, ενεργών υπό την εμπορική επωνυμία «Trans-Ex-Import», εκπροσωπούμενος από τον Peter H. Eggers, δικηγόρο Βερολίνου,

— η Γαλλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την Kareen Rispal-Bellanger, υποδιευθύντρια στη διεύθυνση νομικών υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών, και τον Gautier Mignot, γραμματέα εξωτερικών υποθέσεων στην ίδια διεύθυνση,

— η Ιταλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον καθηγητή Umberto Leanza, προϊστάμενο της υπηρεσίας διπλωματικών διαφορών του Υπουργείου Εξωτερικών, επικουρούμενο από τον Ivo M. Braguglia, avvocato dello Stato,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Jürgen Grunwald, νομικό σύμβουλο, και τον Michel Nolin, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας,

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 28ης Μαΐου 1998,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με διάταξη της 26ης Νοεμβρίου 1996, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 27 Φεβρουαρίου 1997, το Bundesfinanzhof υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 177 της

Συνθήκης ΕΚ, δύο προδικαστικά ερωτήματα ως την ερμηνεία του άρθρου 905, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου περί θεσπίσεως του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 253, σ. 1, στο εξής: κανονισμός).

2 Τα ερωτήματα αυτά ανέκυψαν στο πλαίσιο αιτήσεως αναιρέσεως (Revision) που άσκησε ο R. Woltmann, ενεργών υπό την εμπορική επωνυμία «Trans-Ex-Import», κατά του Hauptzollamt Potsdam (στο εξής: Hauptzollamt) κατόπιν της προσφυγής ακυρώσεως που ασκήθηκε κατά της αποφάσεως του Hauptzollamt σχετικά με τη διαγραφή των εισαγωγικών δασμών και επιβαρύνσεων.

Νομικό πλαίσιο

3 Το άρθρο 239, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92, της 12ης Οκτωβρίου 1992 (ΕΕ L 302, σ. 1, στο εξής: κώδικας), σε συνδυασμό με το άρθρο 249 του ιδίου κώδικα, εξουσιοδοτεί την Επιτροπή να αξιολογεί τις περιπτώσεις διαγραφής και επιστροφής των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών. Την εξουσία αυτή έχει δυνάμει του κανονισμού.

4 Το άρθρο 239 του κώδικα προβλέπει τα εξής:

«1. Η επιστροφή ή η διαγραφή εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών είναι δυνατή σε περιπτώσεις διαφορετικές από εκείνες που αναφέρονται στα άρθρα 236, 237 και 238, οι οποίες:

— καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής,

— προκύπτουν από περιστάσεις που δεν συνεπάγονται ούτε δόλο ούτε πρόδηλη αμέλεια εκ μέρους του ενδιαφερομένου. Οι καταστάσεις στις οποίες μπορεί να εφαρμοστεί η διάταξη αυτή, καθώς και οι λεπτομέρειες της διαδικασίας που πρέπει να ακολουθείται, καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής. Η επιστροφή ή διαγραφή είναι δυνατόν να υπόκειται σε ειδικούς όρους.

2. Η επιστροφή ή η διαγραφή δασμών για τους λόγους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 [πραγματοποιείται] κατόπιν υποβολής αιτήσεως στο αρμόδιο τελωνείο πριν από την εκπνοή προθεσμίας δώδεκα μηνών από την ημερομηνία γνωστοποίησης του χρέους των εν λόγω δασμών στον οφειλέτη.

(...)».

5 Οι περιπτώσεις τις οποίες ρυθμίζει το άρθρο 239 του κώδικα εξειδικεύονται στο κεφάλαιο 3 του τίτλου IV του μέρους IV του κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Ειδικές διατάξεις για την εφαρμογή του άρθρου 239 του κώδικα» και καλύπτει τα άρθρα 899 έως 909.

6 Το άρθρο 899 του κανονισμού ορίζει τα εξής:

«Με την επιφύλαξη της κατά περίπτωση εκτίμησης άλλων καταστάσεων, στο πλαίσιο της διαδικασίας που προβλέπεται στα άρθρα 905 έως 909, και όταν η [αποφασίζουσα] τελωνειακή αρχή, στην οποία υποβάλλεται η αίτηση επιστροφής ή διαγραφής που αναφέρεται στο άρθρο 239 παράγραφος 2, του κώδικα, διαπιστώνει:

— ότι οι λόγοι που προβάλλονται για την υποστήριξη της αίτησης αυτής αντιστοιχούν σε μία από τις περιπτώσεις που περιγράφονται στα άρθρα 900 έως 903 και δεν συνεπάγονται προφανή αμέλεια ή δόλο εκ μέρους του ενδιαφερομένου, εγκρίνει την επιστροφή ή τη διαγραφή του ποσού των σχετικών εισαγωγικών δασμών.

Με τον όρο "ενδιαφερόμενος" νοείται το ή τα πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 878, παράγραφος 1, καθώς και, ενδεχομένως, κάθε άλλο πρόσωπο που έχει παρέμβει κατά τη διεκπεραίωση των τελωνειακών διατυπώσεων που συνδέονται με τα συγκεκριμένα εμπορεύματα ή που έχει δώσει τις απαραίτητες οδηγίες για τη διεκπεραίωση των ανωτέρω διατυπώσεων,

— ότι οι λόγοι που προβάλλονται για την υποστήριξη της αίτησης αυτής αντιστοιχούν σε μια από τις περιπτώσεις που περιγράφονται στο άρθρο 904, δεν εγκρίνει την επιστροφή ή τη διαγραφή του ποσού των σχετικών εισαγωγικών δασμών.»

7 Το άρθρο 900, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«1. Η επιστροφή ή διαγραφή εισαγωγικών δασμών εγκρίνεται όταν:

α) τα μη κοινοτικά εμπορεύματα, που έχουν υπαχθεί σε τελωνειακό καθεστώς που συνεπάγεται πλήρη ή μερική απαλλαγή από εισαγωγικούς δασμούς, ή τα εμπορεύματα που έχουν τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία με ευνοϊκό δασμολογικό καθεστώς λόγω του ειδικού τους προορισμού έγιναν αντικείμενο κλοπής, μόλις τα εν λόγω εμπορεύματα βρεθούν σύντομα και υπαχθούν εκ νέου, στην κατάσταση που βρίσκονταν τη στιγμή της κλοπής, στην αρχική τελωνειακή τους κατάσταση.»

8 Το άρθρο 905 του κανονισμού διευκρινίζει πώς η τελωνειακή αρχή εκτιμά την κατάσταση του ενδιαφερομένου όταν αυτή δεν αντιστοιχεί σε καμία από τις περιπτώσεις των άρθρων 900 έως 904 του ιδίου κανονισμού. Η παράγραφος 1 του εν λόγω άρθρου διαλαμβάνει τα εξής:

«Όταν η [αποφασίζουσα] τελωνειακή αρχή, στην οποία έχει υποβληθεί αίτηση επιστροφής ή διαγραφής βάσει του άρθρου 239, παράγραφος 2, του κώδικα, δεν είναι σε θέση να αποφασίσει, με βάση το άρθρο 899, και η αίτηση συνοδεύεται από αποδεικτικά στοιχεία που μπορούν να αποτελέσουν ειδική κατάσταση που προκύπτει από περιστάσεις για τις οποίες δεν υπήρξε δόλος ή προφανής αμέλεια εκ μέρους του ενδιαφερομένου, το κράτος μέλος, στο οποίο υπάγεται η αρχή, διαβιβάζει το φάκελο στην Επιτροπή για να ληφθεί απόφαση σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπουν τα άρθρα 906 έως 909.

Ο όρος "ενδιαφερόμενος" θεωρείται ότι έχει την έννοια που έχει και στο άρθρο 899.

Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, η [αποφασίζουσα] τελωνειακή αρχή απορρίπτει την αίτηση.»

Ιστορικό της διαφοράς της κύριας δίκης

9 Μετά την κλοπή, τον Ιανουάριο του 1994, περίπου 3,2 εκατομμυρίων τσιγάρων, που ανήκαν κυρίως σε τρίτους, από την αποθήκη την οποία διαχειρίζεται εντός των νέων ομοσπόνδων κρατών (Länder) ο αιτών στην κύρια δίκη, οι τελωνειακές αρχές του ζήτησαν να καταβάλει επιβαρύνσεις λόγω εισαγωγής των τσιγάρων ανερχόμενες στο ποσό των 485 703,99 γερμανικών μάρκων (DM), από τα οποία τα 58 206,87 DM αντιπροσωπεύουν τους τελωνειακούς δασμούς. Κατά τον αιτούντα στην κύρια δίκη, τα κλαπέντα αντικείμενα δεν μπορούσαν να ασφαλισθούν υπό καθεστώς τελωνειακής αποταμιεύσεως.

10 Η υποβληθείσα κατά της πράξεως επιβολής των δασμών ένσταση απορρίφθηκε, οπότε η εν λόγω πράξη κατέστη εκτελεστή.

11 Η αίτηση διαγραφής των εισαγωγικών δασμών και επιβαρύνσεων για λόγους επιεικείας, την οποία υπέβαλε ο R. Woltmann, απορρίφθηκε από τις τελωνειακές αρχές. Η προσφυγή ακυρώσεως που ασκήθηκε για τον λόγο ότι η αίτηση διαγραφής έπρεπε, βάσει του κοινοτικού τελωνειακού δικαίου, να διαβιβασθεί στην Επιτροπή δεν έγινε επίσης δεκτή. Το Finanzgericht (φορολογικό πρωτοδικείο) έκρινε ότι το κοινοτικό δίκαιο υπερείχε των σχετικών με την ύπαρξη λόγων επιεικείας αρχών του εσωτερικού δικαίου. Επιπλέον, έκρινε ότι δεν συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις διαβιβάσεως της υποθέσεως στην Επιτροπή, οι οποίες εξειδικεύονται στο άρθρο 905, παράγραφος 1, του κανονισμού, στο μέτρο που δεν υφίστατο «ειδική κατάσταση».

12 Ο αιτών στην κύρια δίκη άσκησε αναίρεση (Revision) κατά της εν λόγω αποφάσεως ενώπιον του Bundesfinanzhof, το οποίο έκρινε ότι η επίλυση της ενώπιόν του διαφοράς καθιστά αναγκαία την ερμηνεία ορισμένων κοινοτικών διατάξεων.

13 Υπό τις συνθήκες αυτές, υπέβαλε στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Έχει το άρθρο 905, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (...) περί θεσπίσεως του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (κανονισμός εφαρμογής του τελωνειακού κώδικα· ΕΕ L 253, σ. 1), την έννοια ότι η αποφασίζουσα τελωνειακή αρχή δεν πρέπει να δεχθεί ότι υφίσταται "ειδική κατάσταση που προκύπτει από περιστάσεις για τις οποίες δεν υπήρξε δόλος ή προφανής αμέλεια εκ μέρους του ενδιαφερομένου" όταν, στην περίπτωση κλοπής εμπορεύματος που βρίσκεται σε αποθήκη τελωνειακής αποταμιεύσεως (μη κοινοτικά εμπορεύματα), δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 900, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού εφαρμογής του τελωνειακού κώδικα για την έγκριση της διαγραφής του δασμού υπέρ του κατόχου της αποθήκης;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Ισχύει το ίδιο και σε περίπτωση χαλεπότητας, εφόσον δεν μπορούσε να συνομολογηθεί ασφάλιση κατά του κινδύνου κλοπής και η είσπραξη δασμών θα είχε ως συνέπεια την οικονομική εξουθένωση του κατόχου της αποθήκης ή, όταν υφίσταται η εν λόγω κατάσταση, πρέπει να θεωρηθεί ότι πρόκειται για "ειδική κατάσταση" υπό την έννοια του άρθρου 905, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής του τελωνειακού κώδικα, οπότε η υπόθεση πρέπει να διαβιβαστεί στην Επιτροπή για να ληφθεί απόφαση;»

14 Από τον φάκελο της υποθέσεως της κύριας δίκης προκύπτει ότι, με τα ερωτήματά του τα οποία πρέπει να εξετασθούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ερωτά κατ' ουσίαν αν μια εθνική τελωνειακή αρχή μπορεί να θεωρήσει ότι δεν υφίσταται ειδική κατάσταση που προκύπτει από περιστάσεις ως προς τις οποίες δεν υπήρξε δόλος ή προφανής αμέλεια εκ μέρους του ενδιαφερομένου στην περίπτωση κατά την οποία εκλάπησαν μη δυνάμενα να ασφαλισθούν αγαθά τα οποία βρίσκονταν σε αποθήκη τελωνειακής αποταμιεύσεως και η είσπραξη τελωνειακών δασμών επί των αγαθών αυτών θα είχε ως συνέπεια την πτώχευση της οικείας επιχειρήσεως.

15 Επιβάλλεται να υπομνησθεί εκ προοιμίου ότι, στο πλαίσιο του άρθρου 177 της Συνθήκης, το Δικαστήριο δεν είναι αρμόδιο να εφαρμόσει τους κοινοτικούς κανόνες σε μια συγκεκριμένη περίπτωση, αλλ' απλώς να παράσχει στο εθνικό δικαστήριο τα στοιχεία ερμηνείας του κοινοτικού δικαίου που θα του ήταν

χρήσιμα κατά την εκτίμηση των αποτελεσμάτων μιας διατάξεως του εθνικού δικαίου (βλ., μεταξύ άλλων, τις αποφάσεις της 15ης Ιουλίου 1964, 100/63, Van der Veen, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 1173, 1176, και της 11ης Ιουλίου 1985, 137/84, Mutsch, Συλλογή 1985, σ. 2681, σκέψη 6).

16 Σημειωτέον εν συνεχεία ότι, στην περίπτωση κατά την οποία η αίτηση επιστροφής ή διαγραφής των δασμών στηρίζεται σε λόγους που αντιστοιχούν σε μία από τις περιπτώσεις που περιγράφονται στα άρθρα 900 έως 903 και αυτή δεν ενέχει ούτε δόλο ούτε προφανή αμέλεια εκ μέρους του ενδιαφερομένου, η τελωνειακή αρχή είναι υποχρεωμένη να προβεί στην επιστροφή ή στη διαγραφή του επίμαχου ποσού των εισαγωγικών δασμών. Αντιθέτως, στην περίπτωση κατά την οποία η αίτηση αυτή στηρίζεται σε λόγους που αντιστοιχούν σε μία από τις περιπτώσεις που προβλέπει το άρθρο 904, η τελωνειακή αρχή είναι υποχρεωμένη να την απορρίψει.

17 Επομένως, επιβάλλεται να εφαρμοσθεί η προβλεπόμενη στα άρθρα 905 έως 909 του κανονισμού διαδικασία, εφόσον η εθνική τελωνειακή αρχή δεν είναι σε θέση, βάσει των άρθρων 899 έως 904 του κανονισμού, να εγκρίνει ή να αρνηθεί τη διαγραφή των τελωνειακών δασμών.

18 Πράγματι, από την οικονομία του κεφαλαίου 3 του τίτλου IV του μέρους IV του κανονισμού προκύπτει ότι το άρθρο 905 εισάγει στο κοινοτικό τελωνειακό δίκαιο μια γενική ρήτρα επιεικείας, η οποία αποσκοπεί στην κάλυψη των εξαιρετικών καταστάσεων οι οποίες, αφεαυτών, δεν εμπίπτουν σε κάποια από τις περιπτώσεις που προβλέπουν τα άρθρα 900 έως 904 του ιδίου κανονισμού.

19 Όταν η τελωνειακή αρχή δεν είναι σε θέση, λαμβανομένων υπόψη των προβαλλομένων λόγων, να λάβει απόφαση περί διαγραφής των δασμών βάσει του άρθρου 899 του κανονισμού, υποχρεούται να εξακριβώσει κατά πόσον υφίστανται αποδεικτικά στοιχεία ικανά να αποτελέσουν ειδική κατάσταση υπό την έννοια του άρθρου 905, παράγραφος 1, του κανονισμού, η οποία δεν ενέχει ούτε δόλο ούτε προφανή αμέλεια εκ μέρους του ενδιαφερομένου και, ενδεχομένως, να διαβιβάσει τον φάκελο στην Επιτροπή, η οποία θα εκτιμήσει, βάσει των διαβιβασθέντων στοιχείων, την ύπαρξη ειδικής καταστάσεως δικαιολογούσας τη διαγραφή των δασμών.

20 Εν πάση περιπτώσει, δεν εναπόκειται στην εθνική αρχή να διαπιστώσει αν η υπό εξέταση κατάσταση συνιστά ειδική κατάσταση υπό την έννοια του άρθρου 905, παράγραφος 1, του κανονισμού δικαιολογούσα τη διαγραφή των δασμών από την Επιτροπή.

21 Στο πλαίσιο της εξετάσεώς της, υπό το πρίσμα της επιεικείας που διέπει το άρθρο 239 του κώδικα, η τελωνειακή αρχή οφείλει να περιορισθεί στην εξακρίβωση του κατά πόσον τα προβαλλόμενα στοιχεία μπορούν να θέσουν τον αιτούντα σε εξαιρετική κατάσταση σε σχέση με τους λοιπούς επιχειρηματίες που ασκούν την ίδια δραστηριότητα.

22 Από τα προηγούμενα προκύπτει ότι στα υποβληθέντα ερωτήματα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι υφίστανται στοιχεία «ικανά να αποτελέσουν ειδική κατάσταση που προκύπτει από περιστάσεις ως προς τις οποίες δεν υπήρξε δόλος ή προφανής αμέλεια εκ μέρους του ενδιαφερομένου», υπό την έννοια του άρθρου 905, παράγραφος 1, του κανονισμού, τα οποία καθιστούν αναγκαία την εξέταση του φακέλου από την Επιτροπή, εφόσον, υπό το πρίσμα της επιεικείας που διέπει το άρθρο 239 του κώδικα, διαπιστώνονται στοιχεία τα οποία μπορούν να θέσουν τον αιτούντα σε εξαιρετική κατάσταση σε σχέση με τους λοιπούς επιχειρηματίες που ασκούν την ίδια δραστηριότητα και δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 900, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ιδίου κανονισμού για τη διαγραφή των τελωνειακών δασμών υπέρ του αιτούντος.

Επί των δικαστικών εξόδων

23 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Γαλλική και η Ιταλική Κυβέρνηση καθώς και η Επιτροπή, που κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

κρίνοντας επί των ερωτημάτων που του υπέβαλε με διάταξη της 26ης Νοεμβρίου 1996 το Bundesfinanzhof, αποφαίνεται:

Υφίστανται στοιχεία «ικανά να αποτελέσουν ειδική κατάσταση που προκύπτει από περιστάσεις ως προς τις οποίες δεν υπήρξε δόλος ή προφανής αμέλεια εκ μέρους του ενδιαφερομένου», υπό την έννοια του άρθρου 905, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου περί θεσπίσεως του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, τα οποία καθιστούν αναγκαία την εξέταση του φακέλου από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εφόσον, υπό το πρίσμα της επιεικείας που διέπει το άρθρο 239 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92, της 12ης Οκτωβρίου 1992, διαπιστώνονται στοιχεία τα οποία μπορούν να θέσουν τον αιτούντα σε εξαιρετική κατάσταση σε σχέση με τους λοιπούς επιχειρηματίες που ασκούν την ίδια δραστηριότητα και δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 900, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 2454/93 για τη διαγραφή των τελωνειακών δασμών υπέρ του αιτούντος.

Hirsch Mancini Murray

Ragnemalm Schintgen

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 25 Φεβρουαρίου 1999.

Ο Γραμματέας Ο Πρόεδρος του έκτου τμήματος

R. Grass P. J. G. Kapteyn